

[Niels Jørgen Nielsen.]

sydpå de besværligheder og restriktioner, som Sverigesrejsende rejser krav om at blive befriet for. Vurderet ud fra et helhedssyn er det vanskeligt at få øje på rimeligheden i et sådant krav, og hertil kommer, at det offentlige i tilgift, hvis man efterkom disse krav, ville få betydelige udgifter til karantænestationer.

I sit spørgsmål til landbrugsministeren den 11. marts udtalte hr. Aksel Larsen, at vi nu åbnede for fællesmarkedet og lukkede af for Skandinavien. At bruge en sådan argumentation er at ville rette bager for smed. Der er jo ikke med den trufne ordning fra dansk side skabt nogen som helst forskel, om man rejser mod nord eller syd med sin hund. Det er ikke Danmark, der har lukket af til Skandinavien. Det er Skandinavien, der lukker af for Danmark. Vi er nogle, der synes, at de svenske krav for indførsel af hunde og katte er urimelige, men vi har ingen mulighed for at ændre dem. Mener de svenske myndigheder, at 4 måneders karantæne er nødvendig for at tjene svenske interesser, så er vi nødt til at tage det til efterretning. Men det er dog en urimelighed at gøre den danske landbrugsminister ansvarlig for de svenske myndigheders beslutning.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi fra vestres side gerne vil være med til at undersøge eventuelle muligheder for at lette rejser med hunde og katte, hvad enten man ønsker at rejse mod syd eller nord, og derfor vil vi tilsige vor positive medvirken til et udvalgsarbejde — men dette arbejde må naturligvis bygge på en realistisk helhedsvurdering af de problemer, der nu engang foreligger.

Erik Hansen (Ålborg amt): Det gale ved denne sag er, at man betegner disse rabiesangreb som hundegalskab. I virkeligheden er rabies en vildt sygdom, og hvis man undersøger, hvor mange tilfælde man i grunden har haft af hunde, der var angrebet af rabies, vil man finde, at antallet er forsvindende lille i forhold til det antal husdyr og forskellige vildtarter, der har fået denne sygdom.

Når hr. Orla Pedersen siger, at nu kommer turisterne i strømme fra det sydlige udland her til landet til sommer med hunde og

katte og spreder dermed fare for rabies omkring sig, så er det nok noget, der trænger til den største modifikation, for jeg gad egentlig vide, om vi i det hele taget kan opvise tilfælde i hele det vestlige Europa, tror jeg jeg tør sige, hvor det, man almindeligvis benævner som en stuehund, som føres i bånd, og som er under en vis dressur, har været angrebet af rabies. Vi kender et tilfælde fra Sønderjylland, men her drejede det sig som udtrykkeligt beskrevet om en hund, som levede i næsten vild tilstand, og som ikke til daglig havde omgang med mennesker. Eksemplet for ikke så lang tid siden fra England, som gav anledning til megen uro rundt omkring, drejede sig netop ikke om en hund, som normalt førtes i bånd, sådan som normalt er for hunde i den vestlige verden; det drejede sig om en hund, der af en mand var medtaget fra Pakistan, og ved ankomsten til England viste det sig altså, at den var smittebærende.

De tilfælde, som er relevante i denne forbindelse, drejer sig om helt andre arter af dyr end hunde, og jeg tror derfor, vi gjorde denne sag megen gavn ved at slå fast, at hundegalskab er et forkert navn at give sygdommen. Der er tale om rabies, som specielt angriber vildt og i vid udstrækning også husdyr.

Det, som er anledning til denne debat, er først og fremmest bekendtgørelsen af 19. februar i år. Jeg er da fuldt opmærksom på de vanskeligheder, som denne bestemmelse har givet dem, som ønsker at tage på ferie i de nordiske lande og gerne vil tage deres mindre husdyr, hunde og katte, med på denne rejse. Men tidligere havde vi et andet problem, som nævnt af landbrugsministeren, for tidligere kom folk til os i stort tal og beklagede sig over, at de ikke kunne få lov til at tage de samme dyrearter med på rejse sydover.

Se, nu er det en kendt sag, at rabies, som altså bærer det forkerte navn hundegalskab, er frygtet, vel mere end ret er, og at denne frygt har været til stede i århundreder. Der er to punkter, hvor man har sat ind for at bekæmpe denne sygdom: for det første karantænen og for det andet vaccinen. Nu skal man, når man taler om karantæne, være opmærksom på, at inkubationstiden for denne sygdom har en nøje sammenhæng